

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XII. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Mario Maffæo Volaterrano, Episcopo
Cauallicensi S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Mario Maffeo Volaterrano, Episcopo Cauallicensi

S. P. D.

PAVLVS ad nos reuersus, tanta se abs te comitate, ac tunc laute & liberaliter acceptum esse narrat: eosque se leporem in te perspexisse ingenij, vrbauitatis, elegantiae, vt difficillimum omnium rerum sibi fuisse assermet, istinc se auellere, & ad nos proficisci, cum in explicabili penè glutino admirabilis cuiusdam suauitatis teneretur. Quod ego, Mari, vti illi venisse non miror est enim hoc propriè tuum, & semper fuit, vt Syrenarum mēdos non Mutianarum illarum, quibus Sanoia noster illudebat, in cordatis enim profectò & hominum illorum & temporum suarum, quarum ex ore Homerus mellitissimas narrationes rerum gestarum manare dicit, homines captos tibi victosque detineas. Nam si ego cum Romæ ambo essemus, semper te appetebam, assidueque tecum esse cupiebam, cum repelleret a te, abstererer, omnibusque modis congressus meos deuiarum, quod naturam illam tuam suauitatem lumpa ad tempus vocas, vultusque asperitas obscurare non poterat: quid nunc debuit uenire Paulo, cui tu non solum omnes venustates tuas, quæ plurimæ sunt, & amabilissimæ: sed animum, domum, pecuniam omnem patefecisti? Esti est in eo quiddam quod me inuideo. Quod enim fato mihi infortunato contigit, vt te ita facili & hospitium non sim vsus: cum nemo vnquam fuerit alienis cois tantopere addictus, vt ego eram tuis: quarum vnum illud condimentum orat potissimum, quod te frui ipso, ac vesci tum maxime licebat. Itaque putasne me tantam iacturam leporem, omnisque amonitatis, æquo etiam nunc animo perferre posse, quibus tuarum sui paucitate cognarum priuatus? Sed acta ne agamus. Quod tantam humanitatem in Paulum ostenderit, valde mihi gratum: quod quidem tuus iam est magis, quam meus: semperque in ore meum tuum habet: neque loquendo, neque predicando de te, iactari vnquam videtur. Ab eo etiam accepi tuas literas, amantissimum quidem scriptas, sed nimis festinanter. Video enim tibi propositum fuisse, vt citò te exolveres. Vt ut est, gratia tamen est habenda, quod abs te dignatus sim sonantibus illis vocabulis, quibus me vsque ed reuereris, vt magnus esse homo videtur: tantisper dum tuas lego. Nam vt à lectione earum digressus sum, statim irideo ipse memet: nec tantam in me potentiam auctoritatemque reperio, vt tu tam grauitet reuereri debeas. Sed cum ioco. Ego mihi abs te familiarissime scribi volo, atque ita, vt

Et veteris coniunctio plena iucundissima libertatis etiam nunc, quod potest, in literis redoleat. Phædri inscriptionem, quem modo ad te misit, gratam tibi esse gaudeo vehementer. Gratiarum ad honorem respuo, meum enim fuit relinquere aliquid monumentum amicitiae nostrae, meique summi & perpetui erga te amoris: idque nisi fecissem, magis agrestis, quam cum id feci, officiosus debeo existimari. Sed tu agis mecum liberaliter, cum de his gratias agis, quæ a me prætermitti salvo officio non possunt. Illud magis expecto a te, ut quando ego tantum tuo iudicio tribuo, quantum certe paucissimum, ita legas librum, atque expendas, ut quoad eius fieri poterit, nihil obrectatione dignum in eo relinquatur. Quod tuo imprimis acumine, & carum certum præstanti scientia de quibus in libro agitur, me assidue posse confido. Quod mihi extremis tuis literis gratularis, quod dignum & benemeritum successorem mihi delegerim, id enim ego feci bono (ut videbar) consilio adductus: tamen actiones meas tibi probari mirabiliter letor. Etenim tunc maxime nostris operibus delectamur, cum ea ab optimo quoque laudari intelligimus. Vinam Deus nostra consilia fortunet. Nos certe id spectamus, ut in ipso amore nostro & iudicio, maiores tamen virtutis partes, quam consanguinitatis existerent. Sed hæc hæc tamen. Ego & sat recte, ut nunc est, me habeo: & tibi semper rectissime esse cupio: petoquæ a te ut tibi certo persuadeas, te à me constanter & singulariter diligi. Vale. IV. Calend. Aprilis, M. D. XXXVI. Carpent.

XIII.

IAC. SADOL. EPISC. CARPENT.

Laurent. Grana Signina, & Mario Aligero, Rheatis
Episcopis, S. P. D.

Quia digressus à vobis, Romam versus iter facerem: eo que itinere assidue ob animum vestra mihi virtus atque humanitas esse perlata: simul ut urbem attingi, paululumque oris mihi datum est, nihil habui antiquius, quam ad vos scribere, & facere vos de mea omni voluntate certiores. Verè enim dicam, cum venissem Bononiam, ac multa antea ipse de benevolentia in me vestra esse mihi pollicitus: re tamen ipsa expertus sum, superaram etiam opinionem meam vestris officiis: nihilque esse a vobis prætermittendum, quod vel hospitii & peregrinanti officiosus homo, vel amicissimus amicissimo præstare posset. Itaque illo primo occurrit congressuque vestro, omnis ea mæstita quæ animam meam obfederat, probe depulsa est. Cum enim subinui-